

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 50/23

Luxemburg, 20 martie 2023

Hotărârea Curții în cauza C-522/21 | Saatgut-Treuhandverwaltung (KWS Meridian)

Protecția soiurilor de plante: fără stabilirea unei compensații forfetare minime

Dispoziția care prevede o sumă forfetară minimă calculată pe baza a de patru ori quantumul mediu al redevenței de licență pentru repararea unei încălcări repetate și intenționate este nevalidă

STV este un grup de titulari ai unor soiuri de plante protejate, însărcinat de membrii săi să le apere drepturile și în special să prezinte în nume propriu cereri de informații, precum și cereri de plată.

Acesta solicită în fața instanțelor germane daune interese unui agricultor care a cultivat fără autorizație un soi de plantă protejat, orzul de iarnă KWS Meridian.

Instanța sesizată în cauză are îndoieli în ceea ce privește validitatea unei dispoziții cuprinse într-un regulament de punere în aplicare adoptat de Comisie. Aceasta prevede că titularul poate solicita, în cazul unei încălcări repetate și intenționate, o sumă forfetară minimă calculată pe baza a de patru ori quantumul redevenței de licență¹. Așadar, instanța a solicitat opinia Curții în această privință.

În hotărârea sa pronunțată la data de 16 martie 2023, Curtea a constatat că **dispoziția în litigiu este nevalidă**.

Astfel, această dispoziție stabilește o sumă forfetară minimă calculată prin raportare la quantumul mediu al **redevenței de licență**, în timp ce quantumul acesteia din urmă nu poate constitui în sine un temei pentru evaluarea **prejudiciului** întrucât **nu** prezintă în mod necesar **o legătură** cu acesta.

De asemenea, instituirea unei sume forfetare minime pentru repararea prejudiciului suferit de titular **contravine obligației** acestuia de **a dovedi întinderea prejudiciului** suferit. Astfel, dispoziția se mulțumește să presupună dovada existenței unei încălcări, repetate și intenționate, a drepturilor titularului.

Pe de altă parte, această dispoziție **contravine interdicției unei obligări cu caracter punitiv prevăzute de dreptul Uniunii**. Or, prin faptul că stabilește nivelul despăgubirii la o sumă forfetară minimă calculată pe baza a de patru ori quantumul mediu al redevenței de licență, ea poate să conducă la acordarea unor daune interese de natură punitivă.

În sfârșit, ea **limitează în mod inadmisibil puterea de apreciere a instanței** sesizate, stabilind o prezumție irefragabilă în ceea ce privește întinderea minimă a prejudiciului suferit de titular.

Pentru aceste motive, Curtea constată că Comisia a încălcat limitele competenței sale de punere în aplicare.

¹ Articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1768/95 al Comisiei din 24 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a derogării prevăzute la articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului de instituire a unui regim de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO 1995, L 173, p. 14, Ediție specială, 03/vol. 17, p. 177), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2605/98 al Comisiei din 3 decembrie 1998 (JO 1998, L 328, p. 6, Ediție specială, 03/vol. 26, p. 76).

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Rămâneți conectați!

